

winst op de putjuk. Ze waren zonder toestemming naar Batavia gezonden. De bedoeling moge goed geweest zijn, maar er is geen reden om ten nadele van de Compagnie op het vorige besluit terug te komen. Men is boos dat de onlangs naar Batavia gestuurde bedorven specerijen slecht verpakt waren. Daar bovendien op 5250 lb nootmuskaat 307 lb ondergewicht werd geconstateerd, is aan de verpakkers en de verzegelaars vergoeding daarvan opgelegd tegen verkoopprijs. [fol. 1655] De schuld te Danda Rajapur van f 11.403 is vereffend en de f 6777 die bij de overdracht van Broach door de onderkorporaal Kronenburg bij de wevers van bonte textiel uitstonden, zijn terugontvangen. Een besluit over in- en afschrijvingen is uitgesteld tot de rapporten van de visitateur-generaal zijn ontvangen. Hoewel $3\frac{1}{2}$, $2\frac{3}{8}$, 2 en $1\frac{1}{8}$ ondergewicht op de kruidnagels vrij aanzienlijk lijkt, zijn die op diverse partijen toch geaccepteerd, omdat er de eed op afgelegd is. In het bijzonder viel op dat er op de Velsen $5\frac{1}{8}$ % ondergewicht op 2100 lb kruidnagels is gemeten. Dit wordt aan de grote hitte bij een slechte staat van de kisten toegeschreven. Pas op 27 augustus 1765 is hierover, na ontvangst van de verantwoording van de administrateurs van de westzijdse pakhuizen dat er geen fraude of gebrekkig toezicht in het spel was, een besluit genomen. De gezagvoerders van de schepen zijn van de voorlopig opgelegde vergoeding ontslagen. De genoemde administrateurs [fol. 1656] is opgedragen om met het verzenden en de behandeling van de specerijen zeer precies te zijn. Ook is akkoord gegaan met hun verantwoording dat te Surat het tarra gewicht van de manden voor kamfer te groot is en is het bestuur daar opgedragen om er bij het wegen voor te zorgen dat ze voor het vullen goed schoon zijn gemaakt. Gezien de omstandigheden in de directie Surat en omringende landen is het positief dat er in 1762/63 bij de verkoop van goederen, die bij inkoop f 285.309 hadden gekost, f 504.764, of $176\frac{1}{8}$ %, winst is gemaakt. Dit is ook het geval met de ladingen van de Kronenburg en Vrouwe Rebecca Jacoba met een waarde van f 233.166, waarvoor in het najaar van 1763 f 392.045, of $168\frac{1}{8}$ %, is ontvangen. Nog beter is het dat er in 1764 voor de ladingen van de te Surat aangekomen Renswoude, Leimuiden en Barbara Theodora van in totaal f 348.408 een bedrag van f 616.345 werd ontvangen, wat een winst van $176\frac{1}{8}$ % betekent. Bovendien is het voordelig dat de makelaars beloofden [fol. 1657] het Japanse staafkoper, dat met 140 % winst is verkocht, binnen vier maanden en alle andere waren, behalve de specerijen en kamfer, binnen zes maanden uit de pakhuizen te zullen ophalen en dat ze de dag voor het afwegen zouden betalen. Volgens de brief van 6 april 1765 bleef er niets meer dan de spijkers en kamfer achter. Met het laatste liep het slecht, want volgens de brief van eind december 1764 werd de aanwezige voorraad van 28773 lb ter voorkoming van langer liggen en nog meer verlies voor f 93,4,- de 100 lb, of $18\frac{1}{2}$ stuiver ruim het pond, verkocht, wat uitkomt op 110 % winst. Op ontvangst van het bevel van het vorige jaar de kamfer voor niet minder dan 24 stuiver het pond te verkopen, heeft het bestuur geantwoord dat er reeds 9111 $\frac{1}{8}$ lb voor $18\frac{1}{2}$ stuiver was verkocht en dat het de overige ruim 20.000 lb zou laten liggen tot ze 24 stuiver het pond zou opbrengen. Het bestuur vreesde dat dit wel een ijdele hoop zou zijn. [fol. 1658] Als het bevel van Heren XVII bij de jongste bestelling om kamfer niet voor minder dan 30 stuiver het pond te verkopen, wordt opgevolgd dan is ze geheel onverkoopbaar. Het heeft geen zin om die partij te laten terugkomen en daarom is besloten om aan de prijs van 24 stuiver het pond vast te houden. Als de kamfer daarvoor niet te verkopen is, dan mag ze teruggezonden worden. Nu er 30 stuiver het pond is vastgesteld, heeft het geen zin meer om kamfer naar de kantoren in Azië te zenden. Er is wel op aangedrongen naar goede winst op verkoop te blijven streven en de makelaars te houden aan hun beloften voor betaling en levering. Het is goedgekeurd dat bij de eerste verkoop van goederen en de aanbesteding van de retouren [fol. 1659] onder het bewind van Christiaan Lodewijk Senff de inheemse dienaars naar oud gebruik met pommerijs zijn omhangen. De kosten voor totaal dertien waren f 907. Men is tevreden dat, volgens het besluit te Surat van 26 maart 1764, omdat wegens het wegblijven van de Ameliswaard bij de aanbesteding de goederen op de bestelling van 1763 voor Azië zijn blijven liggen, op de bestelling voor 1764 niets was geleverd dan waarnaar eerder geen vraag was geweest, of waarvan voor 1764 meer was besteld dan enige andere